

SkyVenture Colorado â€“ RW minicamp 2007

Postřemy a dojmy z tunelovřho RW trřninku pro naprostř zařiteřnřky. Nechybřl pot, krev ani slzy...

Prřice v softwarovř firmř mř; svř vřhody i nevřhody - dala by se o nich napsat celř knřřka. Jednou z přřjemnřjřch vřhod jsou sluřebnř cesty na zřpadnř pobřeřř USA s mořnostř- mezipřřistřnř- dle vlastnřho vřbřru. Jasnřj volba na stop-over tak padla na Denver v Coloradu, kde majř- tunel s velmi pohodovou atmosřrou a přřřtelskřmi cenami. Slovo dalo slovo, e-mail dal e-mail a uřř jsem se mohl třřit na dva dny RW kurzu v tunelu zakonřenř kouřovanřmi seskoky na horskř dropzonř Mile-Hi (jak nřřzev napovřdř, runway je 1600 metrř nad mořřem a do tradiřnřch 13,500 ft AGL, nařřich 4000 m, se chodř- s kyslřkem - přředstavte si pro srovnřnř- seskok z 6 km na Snřřku).

Cesta z proslunřnř Kalifornie zmřtanřmi pořřřř probřřhla bez vřřřch incidentř, upgrade nebyl u United Airlines problřm a jedinř přřekvapenř- si tak přřřpravit pořřasř-. Zatřmco rřřno v San Franciscu bylo nřřjakřřch osm, devřř stupřř, v poledne uřř denverskř slunřřko přřknř přřřlilo - 23 stupřř koncem řřřřna na horřřch, to je na nařř pomřř nřřco hodnř neobvyklřho. Ubytoval jsem se v hotelu přřř minut od tunelu (byl vybavenř bazřnem a masřřnř- vřřřivkou, cořř se ukřřjalo jako klřřovřj vřřhoda pro svalovou regeneraci) a vyrazil Iřřtat.

Uřř přřř vstupu do dveřřmř sleřna z obsluhy lehce přřekvapila, kdyřř se hned ptala, jestli jsem ten Lukřřj, co tu mřř rezervaci na coaching. Teprve přřř pohledu na typicky zakulacenř americkř rodinky, kterř řřekaly na svřř prvň let, mi dořřlo, jak přřřřřla na to, řře zrovna Jřř u nich budu přřřřřř- dva dny peřřenř vařřenř. Jeřřř jsem se pozdravil s Danem, kterř mřř uřřil přřřed AFF zřřklady volnřho přřřdu, a uřř si mřř přřřbral Derek (bodyflight instructor supervisor, USPA AFFI, 3000+ seskokř, aktivň- BASE jumper). Sedli jsme si do uřřebny a probrali, co vlastnř od kurzu ořřekřřřřim, kolik mřřim naskřřřno a přřřřřř přřř veselřřch historek. Cřř trřřninku byl v zřřsadř jasňř - řřřko jsem si dodřřřl třřřden přřřed odletem, takřře jsem se chtřřř hlavnř nauřřit mantu a vyzkouřřet si řřřř zřřklady RW2.

Po dohodř jsmě vřřnovali prvň- den (nřřco přřřes 40 minut) sprřřvnř pozici rukou, nřřřviku otřřřek pomocř- nohou, bořřnřch skluzřř a obecnř stabilitř. Prvň- dvacetiminutovř blok (rozďřlenř na dvouapřřř minutovř sloty) jsmě řřřř po poledni, kdy kromř nřřř v tunelu vřřbec nikdo nebyl a ani neprobřřhala vřřřka veřřřejnosti, takřře se mi kromř Dereka vřřnovali jeřřřř dalřřř- instruktořřř. Fungovalo to takhle - prvň- slot jsem odlřřřř v klasickř poloze na břřřř je a moc se mi nechtřřřlo dřřř ruce pod sebe, břřřhem

time-outu pak tu samou lekci (v trochu kratšim provedením) Derek zopakoval s instruktorem a za sklem mi ukazovali, co dlelím jpatně. V druhém slotu už jsem dal ruce trochu dolů, ale potom d to nebylo ono, takže jsem se změna a pšel ncvik stoupně- (sudovat jak o život) a klesně- (složit ruce pod sebe). Za jakých deset minut už jsem byl jak tak stabilně- a pšel as na nohy. No, co na to ct - kdy jsem nevíndloval a točil opravdu jenom nohama, tak jsem lal po celém tunelu a pkně se omlít. Navc mi trochu pšestala fungovat hlava, takže dalš- změna - boň- skluzu. Tam našt- nebyl problém, takže jsme po hodinovém pauze vyrazili na trnink stability.

{youtube}X-pg7yWCg08{/youtube}

Stabilitu zašadil Derek co nejdlšve hlavně z jednoho dvodu - i když poš- tím AFF, tak jedině lidě, se kteršmi jsem kdy byl ve formaci, byli Lojzek, Hanka, Kudla a Rosina. U nich se tak jak nedě pšedpokladat, že by do studenta naršeli nebo mu brali vzduch. Jakmile tedy trenr zjistil, že jsem byl tčto paragšnskšch radostě- zatěm ušetěen, pšel se sadou pekelnšch cviěeně-. Zašalo to pomně jednodušě - dršdel jsem se na mšstě uprostě tunelu, on si stoupnul vedle mš a snašil se mš odtlašit na stranu. Ale jsem do boň- ho skluzu, abych vyrovnal sšly, ale tlašil š- m dšil všc. Nakonec jsem šel až na krev, pošdně jsem zabral a skonšil s nepšjemnou kšmeš- v zšdech. Takže pšt minut pauza, rozcviěeně- a pokračšujeme dšil. Ve chvlě, kdy mš tahal za gripy na nohou smšrem dozadu a jš tšhnul všš- silou vpšed, jsem se v duchu modlil, aby Markova kompozitně- integršla (mimořodem sklídila mezi instruktory velmi kladně ohlasy) vydršela a jš si nenabil kokos, kdyby mš Derek pustil. Našt- mš nepustil, ale helma svojšpevnost v pršbšhu dalš- ch slotě- prokšzala všc neš dostateň.

{youtube}AU33_yornKo{/youtube}

Zajš-mavš byl trnink kradeně- vzduchu. Zašali jsme tak, že jsem letšl na mšstě nš kde ve dvou metrech a trenr podemnou rychle prochšzel v mšrněm zšklonu, takže mi všdy rozhodil jenom ššst tšla. Potom jsem sletšl o nšco nšš a Derek podemnou zašal mšchat rukama. Byl to zajš-mavš pocit - zvlšš když mi vzal vzduch pod bšmichem a jš se musel rozplšcnout, abych dršdel vššjku a neskonšil na sšti. Potě pššel zlatš hšeb celěho programu - boň- skluzu pšes sebe. Oba jsme byli bokem k sobě na opaň- straně tunelu, jeden z nšs trochu nastoupal a na kššvnutě- jsme se boň- m skluzem prohodili. Potom jsme si vymšnili vššjku a ššli pšes sebe v opaň- gardu (potě d oň- m kontaktu s klš- šem pšed kaššdššm pšesunem). Z mš strany probš-haly manšvry se šš-davššmi ššpšchy, což vzbudilo vlnu veselš- u ostatně- ch instruktorš, kteš- zpoza skla ššastovali Dereka pohledy ššššij si to tam s tš- m moulou". V posledně- ch slotech ještš pšir otššek nohou, nš jakě stoupně-/klesně- a prvně- den vššcviku skonšil.

Zapšš-ššhnul jsem se, že už neudšlš chybu z jara, kdy jsem odflšknul svalovou regeneraci a jenom se natšhnul do vššivky. Dal jsem si proto na hotelu lehkš trnink v posilovně a nš kolik bazě- v klidněm tempu prološšenšch oddychem v bublinkšch. Drušš

den rájno sice zájda trochu bolela, ale po dalšj- m rann- m rozcvien- a baz- nu jsem ani nev- d- l, - e jsem v n- jak- om tunelu byl. Svalovou regeneraci po tr- ninku opravdu nepodce- ujte, proto- e bez n- bych te- nemohl v pohod- sed- t v letadle a ps- jt tenhle - l- jnek (jarn- tr- nink jsem c- til je- t- t- mi dny potom).

Na za- ťjtku druh- ho dne, kdy u- 3/4 byly na - ad- gripy a zm- ny, jsme v u- ebn- , pro- jli videa z p- edchoz- ho dne a zjistili jsme dv- nep- - jemn- v- ci. I kdy- 3/4 jsem m- l lokty dole, hodn- jsem natahoval ruce a nemohl bych se tak dostat dost bl- zko k par- ťj kovi, ale co bylo hor- - ned- lal jsem ot- ťky podv- dom- , byl jsem hodn- ztuhl- 1/2 a neust- jle nad pohyby p- em- 1/2- le. Hledali jsme proto zp- sob, jak v- 1/2 cvik n- jak odleh- it, abych se srovnal a uklidnil. Nakonec pomohlo zrcadlo uprost- ed jedn- ze st- n tunelu. Na smluven- 1/2 sign- l jsem se v- dy k zrcadlu oto- il, uklidnil se, srovnal ruce, ud- lal si p- jr ot- ťek nebo vyzkou- jel n- jakou blbinu a vr- til se k tr- ninku.

Ten za- al n- cvikem spr- vn- ho o- n- ho kontaktu. Derek dr- el z- sadu, - e se nem- jm fixovat o- i na gripy, ale neust- jle se d- vat par- ťj kovi do o- - . Lehko se to - ekne, ale t- - ko d- l- j. P- mi opposite nebo sidebodies to - jlo, ale d- lat compressed nebo cat a koukat p- mi tom p- es rameno, na to jsem si zvykal hodn- dlouho. Potom p- jly na - adu t- ista- jedes- jtky na v- echny mo- n- zp- soby. Nejd- ve klasiky, kdy jsem se po ka- d- z nich chytal rukou stoj- c- ho instruktora (cituji - žjsi moc daleko, mus- - j se to- it bl- - 1/4 u m- ", - žpo- - id jsi moc daleko, mus- - j bl- - 1/4", - žto nevad- , - e nem- jm integr- jlu, kdybys m- m- l kopnout, tak ti uhnu", - žto nevad- , - es mi rozbil bradu, krev k erv- k- m prost- pat- - "). Potom chycen- jednou rukou, t- ista- jedes- jtky kombinovan- s bo- n- m skluzem a chycen- druhou rukou. Dal- v po- ad- (bez chyt- n-) t- ista- jedes- jtky s bo- n- m skluzem a stoup- n- m/kles- n- m a potom stoosmdes- jtky s bo- n- m skluzem p- es par- ťj ka.

{youtube}CjAEyUUpn5U{/youtube}

Proto- e mi hlava p- estala br- jt slo- it- j- - cviky, rozhodli jsme se trochu zpomalit a rozd- lit zb- 1/2 vaj- c- - as na v- c blok- . Pro zpest- en- jsem do dal- - desetiminutovky nafasoval freestyle kombin- zu a zkou- jel polohu na zájdech. Po p- ti minut- jch se v- jichni shodli, - e ze m- freestyleista nikdy nebude a j- se - jel zase p- evl- kat. Na - adu p- jly tr- ninky grip- . Na plastickou tabulku za sklem jsme si rozepsali p- jr cvi- en- a Derek jenom operativn- ukazoval, co budeme v kter- om slotu d- lat. Ruce u- 3/4 mi celkem fungovaly a vzd- lenost jsem jak- 3/4 tak- 3/4 dr- el, ale p- mi compressed 180 compressed, sidebodies 90 sidebodies jsem za- al vytuh- jvat. Tak- e pauza a zm- na - n- cvik pod- v- n- nohou (v- dy jsem musel podat nohy ve spr- vn- v- 1/2- ice Derekovi t- sn- k ruk- jm, ud- lat 360, naj- t Dereka, kter- 1/2 mezi t- m schv- ln- odlet- l n- kam jinam, a zase podat nohy) a hra na tagovac- babu (tj. nah- n- t v mant- instruktora po tunelu a rychle se dot- 1/2 kat m- st na st- n- jch, kter- j ozna- - - bu- rukou, nebo nohou). Potom je- t- n- jak- blbosti p- ed zrcadlem, l- t- n- s rukama za zájdy, s jednou nebo druhou rukou nata- enou nebo pod sebou atd.

Když jsme dolétali a spořádkovali, tak jsme zjistili, že mi je třeba nkolik minut zbývat. Protože má je třeba čekal na posledních chvíli pářikoupení dvacetiminutový blok s Travisem z Mile-Hi Mayhem, se kterým jsme měli druhý den skákat, zeptali se mě instruktoři, jestli by mi nevadilo si s nimi jen tak zalátat, než se dokončí instrukční jednorázová skupinky turistů. Právě kvůli takové pohodové atmosféře mě jsem tunel v Coloradu rád - čekal nikdo nepořádkoval a my si stádky dali sloty tak, jak jsme zrovna chtěli. Dále to bylo bavit diváky i sebe. S Bradem, kterým už - freefly a RW v životě nedělal, jsme pro srandu zkoušeli blok 7 (cog). Bylo to hodně zajímavé, protože jsme si oba tukani brali vzduch a museli se domlouvat pářím - mo v tunelu. Zaplať pářím za ten tržní stability.

Opoledne se pomalu chýlilo ke konci, když dorazil Travis. Na je třeba lesně dispozice byly ve značné disproporci (oba dva máme kolem metru osmdesát, ale Travis o čtyřicet kilo víc), takže jsem vyřadil z řady a Travis si šel pářím hodně volnou kombinací. To byla taktická chyba, která se projevila hned pářím prvním slotu, když jsme dělali boční skluzy pářím sebe. Pářím rychlosti nad 200 si Travis v pohodě poletoval, ale já ležel na sání a marně gestikuloval, a obsluha zvedne výkon. Nakonec jsem si musel pomoci sám a nějak to nastoupat, ale pářím jsem nepářím - jemně sklápnu k sobě, zvláště pářím stoosmdesátkách. Po dvou a pářím minut jsem měl sedět na obě ruce, naražená - ebra, vyražená dech a značně pářím ramocem ego. Do druhého slotu pářím kl Travis kombinací a šli jsme na výrazně rychlost - tentokrát jenom vyřadil a naháněl se po tunelu. To se zas projevil opačně - nahoru to šlo dobře, ale dolů moc ne. V dalších slotech už jsme konečně začali dělat jak gripy a zkusili i cog, ale bylo hrozně moc znát, že já mám s rychlostí co dělat a Travis není - tunelová instruktor - pářím bod jsme udělali, ale tak jsme se vyleli po sobě, kopali se, strkali a vbec (nutno podotknout, že hlavně po našich chybách, které chudě Travis nestačil vychytat). Byla to každopádně zajímavá zkušenost a mám takový pocit, že podobně by to vypadalo i pářím skutečném seskoku (nedělám si iluze, že bych tam šel jeden bod za druhým jako ke konci tržní s Derekem).

Naneštěstí pářím veškerá fronta, která už naším skákacím pláňm pářím - tržní. Travis nejdříve odvolal pláňnovaný BASE jump z 300 metrů antény (škoda, ground crew u BASE jsem je nikdy nedělal), potom odvolal i ranní skákání - z balíku (ground crew u balíku by tak byla moje premiéra) a když jsme druhý den dopoledne dorazili na Mile-Hi, byl nad letišťm pářím - krov šedivých mraků. Ottera ani nenahodili, King Air byl zrovna na rekonstrukci v hangáru (montovali do něj lavice po vzoru PACu) a jedině, co by v takovém případě šlo do vzduchu, byla Cessna 206ka na nářku. Tedy nářku - maximum, kam byl pilot kvůli obláskosti ochoten jít, bylo 2500 stop, to znamená kolem 800 metrů. Zdravě rozum zvěřil a adrenalin se nekonal. Máštní instruktoři ze mě akorát vyřadili historiky o skákání - AFF z Mi-8 a An-2, na oplátku nabídl pozvání na jarní boogie v Moab nebo tunelová tržní s Arizona Airspeed a kolem třetí hodiny jsme to vřichně odpískali. Nemusím snad ani dodávat, že když už jsme byli vřichně kolem čtvrtě zase v Denveru, tak nebyl na obloze ani mráček.

Je na čas bilancovat. Za dva dny jsem odlétal bez pářím minut rovně dvě hodiny, což s pářím - vkami, školou na suchu, rozbořem videa a pokecem s instruktory pářím - edstavovalo tržní od rána do večera. Cena za hodinu létání - včetně - coache - esně 700 dolarů

(necel½ch 14 tisíc Kč) a hotel se skvělým servisem i zázemím 80 dolarů za noc, což není vůbec špatná - zvlášť když nebylo nutné mějit v½daje za letenku. A jestli jsem se něco naučil? Jednu věc určitě - nebudu moct skákat vysněným tyčím, šekám, je třeba spousta modřin, potu a krve...